

KERYGMAT. Czym jest? Oraz o konieczności jego przyjęcia i pogłębiania

Słowo kerygmat budzi zainteresowanie. Brzmi tajemniczo i intrygująco. Wielu wierzących nie ma pojęcia, jak je rozumieć.

Źródłostowem kerygmatu są dwa greckie wyrazy: **κήρυγμα**, *ogłoszenie, proklamacja*; **κήρυκες** /kerykes/ *herold*; **κηρῦσσω** *głoszę, krzyczę*. Kerygmat to pewnego rodzaju **działalność apostołska, głoszenie podstawowych prawd wiary, ale w specyficzny sposób**. Co ważne, taka forma działalności ewangelizacyjnej jest wspólna dla wszystkich odłamów i nurtów chrześcijaństwa. Sposób przekazywania nauki Jezusa jest zaczerpnięty ze starożytnej Grecji. W mieście – państwie Ateny mieszkańcy gromadzili się na oficjalnych zebraniach, które nazywano **ἐκκλησία** (*ekklesia*). Takie spotkanie było wcześniej obwieszczane obywatelom poprzez odpowiednich heroldów - **κήρυκες** (*kerykes*). Zgromadzeni mężczyźni wysłuchiwali nauk i włączali się w dysputy o ważnych dla polis sprawach. Taki model nauczania przyjęli w Jerozolimie **Apostołowie**, którzy uważali się za heroldów Króla Izraela. Ich celem było głoszenie słowa Boga i zebranie wyznawców Chrystusa. Podobną funkcję pełniło u Żydów czytanie Pisma w synagogach. W **Nowym Testamencie** tym terminem określano przepowiadanie Jezusa o nadchodzącym królestwie Bożym, a także głoszenie Jego uczniów o zbawieniu, jakiego Bóg dokonał w Jezusie i o jego dostępności dla każdego, kto uwierzy (bez warunków wstępnych tzn. bez uprzednich zasług).

Kerygmat jest w centrum nauki Jezusa. To nie tylko sama forma przekazywania wiedzy, to także jej specyficzne **przesłanie**. Nie jest to przekazywanie suchych reguł, dyktowanie katechizmu, czy omawianie rytuałów. Taka forma ewangelizowania skupia się na **opowiedzeniu ludziom o codziennej obecności Boga**. Chce **pokazać Jego działanie i miłość w każdym dniu naszego życia**.

Zmienił się, pewnego rodzaju, profil religijny społeczeństwa. Coraz mniej przejmujemy się opinią społeczną, czy presją otoczenia i przestajemy robić coś tylko dlatego, że inni tego od nas wymagają. Nie wytłumaczono nam wielu zasad religijnych, więc je pomijamy. Współczesny człowiek nie chce robić czegoś, czego nie rozumie. **Kerygmat** ma na celu **pokazanie ludziom sensu życia w Bogu**. Kerygmat jest **przedstawieniem Emmanuela – Boga z nami, żyjącego i obecnego wśród wiernych Jezusa**. Kerygmat jest **ogłoszeniem zbawienia dokonanego przez Boga w Jezusie**. To najważniejsza cecha orędzia kerygmatycznego. W najprostszej formie przedstawił go św. Paweł w **Pierwszym Liście do Koryntian: Chrystus umarł – zgodnie z Pismem – za nasze grzechy, został pogrzebany, zmartwychwstał trzeciego dnia zgodnie z Pismem, i ukazał się Kefasowi, a potem Dwunastu. (Dz 15, 3b-5)**. To także głoszenie światu Bożego Miłosierdzia - podkreślanie, że miłość Boga do człowieka jest większa niż nawet najcięższy grzech. Potrzebna jest do tego tylko chęć nawrócenia.

Kerygmat:

- **Rodzi wiarę**. *Wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym zaś, co się słyszy, jest słowo Chrystusa (Rz 10,17)*. W czasie jego głoszenia wylewa się ona na słuchaczy.
- **Tę wiarę ożywia**. Sprawia, że chrześcijaństwo przestaje być jedynie spełnianiem wyuczonych zasad i praktyk, a zaczyna być kontaktem z Bogiem.
- **Pogłębia ją i prowadzi do zbawienia**. Prowadzi do przekonania, że jeżeli przyjmiemy Jezusa za swojego Pana i zaufamy Mu to będziemy zbawieni. Dlatego kerygmat winien być nieustannie przyjmowany i ciągle odnawiany.
- **Domaga się ustawicznego nawrócenia**. Bo prawda o grzeszności jest stale aktualna. A grzech oddala od zbawienia.

Treści zawarte w kerygmacie można podzielić na sześć części, które odpowiadają prawdom wiary chrześcijańskiej:

- **miłość Boga,**
- **rzeczywistość grzechu,**
- **odkupienie w Chrystusie ukrzyżowanym, pogrzebanym i zmartwychwstałym,**
- **konieczność przyjęcia przez wiarę Chrystusa jako osobistego Pana i Zbawiciela,**
- **posłannictwo Ducha Świętego,**
- **tajemnica Kościoła – wspólnoty zbawionych.**

Podsumowując i przekazując **sens kerygmatu** w skrócie, można powiedzieć, że jest to **podkreślanie prawdy o powszechnym odkupieniu**. Zbawienie bowiem **pochodzi od Boga i jest wynikiem darmowej, niezasłużonej łaski ofiarowanej grzesznikom** (a nie zasług człowieka!). Kerygmat jest **ogłoszeniem tej prawdy i przekonywaniem o jej ciągłej aktualności**.

Kerygmat jest pierwszym „przepowiadaniem” (nazywany też „**pierwszym głoszeniem**”) o **miłości Boga do człowieka** i powinien **poprzedzać katechizowanie**. To **proces**, który ma **sprawić, że urodzi się w nas wiara**. Głoszenie kerygmatu to zadanie np.:

- rodziców wychowujących swoje dziecko w wierze chrześcijańskiej,

- rodziców chrzestnych, by ich w tym wspierali,
- wszelkich wychowawców, będących osobami wierzącymi,
- misjonarzy,
- duchownych,
- poniekąd - wszystkich wierzących.

Kerygmat jest **wiadomością**, (nie pouczeniem, czy filozofią ani doktryną). Jest jednocześnie **wydarzeniem**, które przy każdym głoszeniu się realizuje. Ma za zadanie „pociągnąć”, zainspirować, zachwycić; wprowadzić pewnie pozytywny „ferment”, który „da do myślenia” i - wsparty łaską Bożą (o którą trzeba się modlić), odmieni życie adresata.

Wtórny - choć nie mniej ważny - jest proces katechizacji: pogłębienia wiedzy religijnej, usystematyzowanego jej przekazu, przygotowania do sakramentów i do życia wiarą. Jednak katechizacja powinna nastąpić później. W przeciwnym razie może się okazać niepotrzebna. Człowiek się czegoś dowiaduje, bo „musi”. A wiadomo: „z niewolnika nie ma pracownika”. Gdy uda się w słuchającym zaszczepić zachwyty nad tą Dobrą Nowiną o nowości życia, którą przyniósł Pan Jezus, a Objawienie i Kościół przekazują, rodzi się naturalne pragnienie, by „pogłębić wiedzę” o Poznany.

Schemat kerygmatu można przedstawić za pomocą pięciu punktów:

1. Bóg jest moim Ojcem, dlatego chce mnie ukształtować na podobieństwo swojego Syna
2. Grzech niszczy we mnie obraz Syna
3. Jezus wyzwolił mnie z niewoli grzechu poprzez swoją mękę, śmierć krzyżową i zmartwychwstanie
4. Duch Święty uświęca mnie w Kościele, gdy otwieram się na Jego działanie
5. Eucharystia czyni mnie podobnym do Chrystusa i zapowiada moje przyszłe zjednoczenie z Nim w wieczności

W centrum kerygmatu znajduje się **misterium paschalne Jezusa Chrystusa**:

„Sami nie jesteśmy w stanie wyzwolić się z niewoli grzechu. Wypługuje nas z niej Jezus Chrystus poprzez swoją mękę, śmierć i zmartwychwstanie. Chrzest zanurza nas w chrystusowym misterium paschalnym i czyni z nas nowe stworzenia”.

Misterium paschalne jest **zasadniczym wątkiem** przepowiadania Dobrej Nowiny od pierwszych chwil istnienia Kościoła (por. Dz 2). To jest **serce naszej wiary**. Zostaliśmy w Nim (Panu Jezusie) zarówno **odkupieni** (por. Kol 2,13-15) jak i **usynowieni** (por. J 20,17).

„Bóg jest naszym Stwórcą i kocha nas miłością Ojca.”

„Kresem dzieła stworzenia będzie dzień chwalebego Powtórnego Przyjścia Jezusa Chrystusa.”

Stworzenie człowieka znajdzie swoje doskonałe i ostateczne dopełnienie w **wydarzeniu Paruzji**. Wtedy też nastanie **Nowe Niebo i Nowa Ziemia**, a Bóg da nam taki udział we wspólnocie swoich Trzech Osób, jaki od początku zamierzył. Będzie to **dzień triumfu Bożej Miłości** w całym stworzeniu.

*„Bóg chce nas uczynić **podobnymi do Siebie** i dlatego **daje nam Swojego Syna, Jezusa Chrystusa**.”*

*„**Źródłem i szczytem życia Kościoła** oraz każdego chrześcijanina jest **Najświętsza Eucharystia**.”*

Dar Syna jest nam w ostateczny sposób dany właśnie w **Eucharystii**. Komunikuje nam Ona bosko-ludzką naturę Jezusa Chrystusa i w ten sposób sprawia nasze upodobnienie do Boga.

„Człowiek u początku swych dziejów oddzielił się od Boga przez grzech i nie jest w stanie przyjąć daru usynowienia w Chrystusie. Aby być do tego zdolnym, musi najpierw wyrzec się zarówno grzechu jak i głównego sprawcy grzechu – szatana.”

Dany nam na chrzcie i bierzmowaniu Duch Święty czyni z nas członki Ciała Chrystusa, którym jest Kościół. Aby otworzyć się na Jego stwórcze działanie musimy bezwarunkowo zawierzyć Bogu na wzór Maryi, Matki Jezusa.”

Grzech jest unicestwiony mocą **przeobfitej łaski Bożej** (por. Rz 5,20). Zły duch jest zwyciężony przez Ducha Świętego. Stary człowiek „na wzór Adama” jest zastąpiony nowym – „chrystusowym” (por. 2 Kor 4,16 i 5,17, Kol 3,9-10). Ewa jest zastąpiona przez Maryję (por. J 19,25-27).